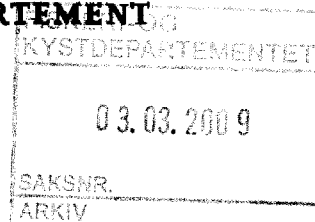

**DET KONGELIGE FORNYINGS-
OG ADMINISTRASJONSDEPARTEMENTET**

Fiskeri- og kystdepartementet
Postboks 8118 Dep
0032 OSLO

Deres referanse
200801258- /MAB

Vår referanse
200900029-/AKH

Dato
02.03.2009

Høring - Forslag til endringer i akvakulturloven

Vi viser til Fiskeri- og kystdepartementets brev av 23.01.2009 om ovennevnte. Fornyings- og administrasjonsdepartementet har følgende kommentarer:

Endrede prosedyrer for saksbehandlingen

Det opplyses i høringsbrevet at det for torsk allerede er gitt tillatelser som langt overstiger nåværende produksjon. Det er ikke gitt opplysninger for status om andre arter. Ut fra status for torskeoppdrettstillatelser, og eksistensen av et andrehåndsmarked for tillatelser er det ikke grunn til å tro at forslaget skaper etableringshindringer av betydning på kort eller mellomlang sikt. Det er derfor ikke konkurransemessige betenkeligheter knyttet til forslaget.

Vi slutter oss til forslaget som gir anledning til stans i søknadsbehandlingen og ev. puljevis behandling. I den foreslåtte lovparagrafen synes det likevel å være noe usikkert hvor langt en kan gå i å stanse behandlingen av søknader. Ut fra det som ellers er anført som begrunnelse for bestemmelsen, kan det være hensiktsmessig å gi klarere uttrykk for at den foreslåtte hjemmelen ikke er tilstrekkelig til å etablere en slik knapphet på tillatelser som i dag gjelder for laks og ørret. En indikasjon på eventuell uønsket knapphet på tillatelser vil være at det oppnås betydelige vederlag i andrehåndsmarkedet.

Pålegg om flytting

Vi slutter oss til forslaget om adgang til å påby flytting av anlegg. Som påpekt i høringsbrevet vil en pålagt flytting kunne være inngripende for den enkelte oppdretter, uten at dette gjør staten erstatningspliktig. Hvis en oppdretter forventer å kunne fortsette på sin nåværende lokalitet, vil en regulering som den foreslåtte utgjøre et økt risikonivå i det enkelte oppdrettsforetak. Økt risikonivå medfører vanligvis at den størrelsen en bedrift antas å måtte ha for å være aktiv i vedkommende næring øker. Skjer det ikke annen utvikling, vil motivene

for investering reduseres tilsvarende. Risikoen kan reduseres ved at det gis klare retningslinjer for hvordan forvaltningen vil praktisere forslaget slik at inngrepene blir forutsigbare, og ved eventuell kompensasjon for ulemper ved flyttingen. Tiltak som samlet sett bedrer økonomien til de berørte, for eksempel pålegg om flytting ut fra arronderingshensyn, bør imidlertid ikke gi grunnlag for statlige utbetalinger, men dekkes ved overføringer mellom de berørte foretak. Utgifter forbundet med flyttepåbud ut fra miljø- eller sykdomsskade som skyldes foretaket, og som ikke var forutsett når tillatelse til bruk av arealet ble gitt, eller flyttebehov som følge av en økning i miljøstandarder over tid slik som i samfunnet for øvrig, bør heller ikke gi grunnlag for statlige bidrag.

Siden grunnlaget for pålegg om flytting i forslaget er formulert vidt, ved at "overordnede samfunns- og næringsmessige hensyn" kan gi grunnlag for slike pålegg, åpner en også for at det under nærmere omstendigheter kan gis pålegg om flytting av hensyn til andre næringer eller offentlige formål. Dette kan gi kostnader for den som må flytte, som det nettopp bør tas hensyn til i vurderingen av om det foreligger "overordnede samfunns- og næringsmessige hensyn".

Med hilsen

Kari Metliaas (e.f.)
avdelingsdirektør

Anne Kristine Hage
rådgiver